

HLAS SV. CYRILA A METODA

VÁNOCE 1988

VÁNOCE 1988

Gertruda GG

Z RŮŽE KVÍTEK VYKVEŤ NÁM...

Když se v roce 1921 rozpoutala u nás první divoká agitace pro vystupování z Církve katolické, napsal Josef Pekař slavný protestní článek, kde zapřísahal všechny Čechy, aby dobře uvážili svůj krok, aby dříve, než se rozhodnou opustit starou církev, dobře si uvědomili, jakou podstatnou a nenahraditelnou součástí naší národní duše je katolický duch a život.

"Než opustíte církev katolickou", psal tehdy Pekař, "vejděte do chrámu sv. Víta, tohoto staletého svědka víry našich předků, do této hrobky našich světců a našich králů, zajděte si, prosím vás, na tichý vesnický hřbitov, kde ve stínu kříže odpočívají naši otcové, nebo si jděte jednou o vánocích poslechnout píseň "Narodil se Kristus Pán". Teprve tehdy, budete-li mít ještě odvalu, vystupte z Církve."

Starý znalec a milovník dějin našeho národa měl pravdu, když v písni "Narodil se Kristus Pán" rozpoznal nejkrásnější květ naší katolické umělecké tvorby. Je to opravdu čistá a zářivá perla nejryzejšího katolictví.

Tato píseň, tato jediná píseň dokazuje nezvratně, jak hluboce katolická byla duše našeho národa. Říkám byla, poněvadž by bylo marné klamání sebe, kdybychom si chtěli namalovat, že je takovou dodnes. Ale může se zase takovou stát. Bůh může i z kamení vytvořit syny Abrahamy, tím spíše ze synů národa, jenž ve chvílích nejtragičtějších dokázal, že není ještě zcela zkažený. 15. listopadu nám psala jedna předtím zcela neznámá Francouzka: "Ujišťuji Vás, že se vroucně modlím za Váš drahý národ český, který tolik milujeme a který se stal mravně tak veliký." Ale je-li v našem národě něco velikého, je to jen z křesťanství, a jen křesťanství to může zachovat a udržet. A k tomu je dnes daleká cesta. Dnes ohromná většina našich lidí již nerozumí té milé písni vánoční. Může v nich snad i dnes ještě probudit na chvíli vánoční rozechvění, ale to není celé křesťanství, to je jen jeho nádech, jenž může vyprchat dřív, než shoří svíčky na vánočním stromku.

A přece v té písni je celé křesťanství, tak krásné a jasné, že říkám opět: Národ, který ji vytvořil, byl celý křesťanský.

Jiní snad měli Danta a nevím co všechno. Ale to byla vždy jen díla jednotlivců a nikdy se nestala duchovním majetkem celého národa, kdežto tohleto je píseň, kterou umělo dříve nazpaměť a kterou dovedlo procítit každé české dítě.

Jak nás měli rádi naši svatí patronové, že nám tuhle píseň dali a že ji učinili majetkem celého národa, od učenců vzoru Pekařova až po poslední babičku z Chodska nebo z Valašska.

Protože měl hluboko v duši tuto píseň, nemohl náš národ propadnout chmurnému škarohlídství nebo zoufalství. U nás se nemohlo dojít k ledovému jansenismu, který odtrhuje lidi od Boha a roztrhuje je mezi sebou v nesmířitelné kasty, jako se to stalo na př. ve Francii. Tam to vedlo k Velké revoluci a k šílení, kde národ ztratil cit i rozum. My nejsme národem revolucí. Kdosi to vysvětloval tím, že prý ta naše krev je už přespříliš zlenivělá, že se nikdy nedostane do varu. Možná. Ale spíše myslím, že je to křesťanská rozumnost, která nám byla vstřípena takovými písněmi, jako je "Narodil se Kristus Pán", a o kterou nás ještě ani všechno to naše nevěrectví nemohlo úplně připravit. Bázliví přece nejsme. Když šlo o naše nejdražší národní statky, pokud byla naděje, že je lze rozumně hájit, byli jsme připraveni všichni.

Zdá se mi, že ta píseň sama by stačila vysvětlit celou naši národní filosofii od dob úpadku pobělohorského, státního a politického, až po probuzení. Nikdy jsme se nestali pesimisty a nikdy jsme se nestali revolucionáři, nýbrž lidmi drobné práce, kteří budují a doufají. Pesimismus je nedůvěra v sebe a závist. My jsme pozbyli samostatnosti, a přece jsme neztratili radost ze života. Myslíme proto, že nám stále znělo v duši "radujme se, veselme se" z písně "Narodil se Kristus Pán". Byli jsme chudí, někdy strašně chudí, a přece jsme nezahookřili v závisti, to proto, myslím, že jsme věřili, že i kdyby nám všechno vzali, že nám nemohou vzít víru v chudé betlémské Dítě, Pána světa, jenž pro nás žil nuzně a chudobně, víru, že božský kvítek z růže vykvet nám, že "nám, nám narodil se ..."

Jen se podívejme pozorně na ten Alšův obrázek, kolik z něho při vši prostotě sálá štěstí a radosti, míru a tepla. Z něho celého právě tak jako na př. z překrásné Nerudovy Balady horské vyzařuje, jak úzasně blízkým se nám zdá vtělení, jak jsme my Češi tu blízkost dovedli procítit. A přitom se nám ten Bůh nerozplynul, nestal se obyčejným růžovým děťátkem, s kterým se každý chvíli pomazlí a jde dál, nýbrž zůstává v jesličkách ozářen celým svým majestátem Boha, Vykupitele.

Píseň "Narodil se Kristus Pán" není obyčejná sentimentální koleda, jakých bohužel máme také dost, hlavně však z doby novější. V této písni jsou tóny hrdinské, jako je i druhá naše nejnárodnější posvátná píseň, píseň Svatováclavská, chorálem válečným.

Z čisté, panenské růže, z rodu královského vykvetá poupátko, jež jednou podstoupí zápas s Goliášem a zvítězí. Ta růže, ta panenská čistota, ten královský rod a především ten souboj s Goliášem nám připomínají, co to je právě křesťanství - že to je síla, boj a oběť, oběť sebe samého. Nejenom sladké snění o bratrství všech lidí, nýbrž boj proti zlu a vzpínání se k výšinám, tot pravý smysl Evangelia. Dobromyslný Alšův ponocný se musí umět, když je třeba, proměnit v Božího bojovníka, v toho pravého, jehož vůdcem je Kristus a svatý Václav a Kristův náměstek na zemi, v Božího bojovníka, jenž umí hájit Zákon Páně, zákon pravdy a života, zákon poslušnosti, spravedlnosti a lásky, ale také zákon síly a čestnosti.

P. Adolf Kajpr T.J.

Tuto úvahu napsal Otec Kajpr o vánocích těžkého roku 1939. Otec Adolf Kajpr T.J. byl známým kazatelem, exercitátorem a redaktorem. V březnu 1941 byl zatčen nacisty a vězněn až do osvobození v dubnu 1945. Po návratu do Prahy se opět vrhl do práce, ale v březnu 1950 byl opět zatčen a v monstrprocesu s řeholníky odsouzen ke 12 letům žaláře. Z vězení se však tentokrát už nevrátil - zemřel 17.9.1950 v Leopoldově. Pro své spoluvězně byl dobrým duchem Leopoldova. V roce 1968 bylo dovoleno převést jeho ostatky do Prahy, kde byly uloženy v hrobě Tovaryšstva Ježíšova na Vyšehradě. Pohřeb byl triumfální, ke hrobu ho doprovázel nesmírný zástup spolubratří i věřících, promluvu měl litoměřický biskup, kardinál Štěpán Trochta.

Obrázek Pražského Jezulátka, reprodukován na titulní straně, nakreslila naše známá umělkyně paní Gertruda Gruberová.

Co od nás Ježíš žádá? Zamyslet se, víme-li o někom nemocném, opuštěném či potřebném. Často stačí maličkost a je pomoheno. Neznáte-li nikoho, použijte případně přiložené složenky. Aby letošní vánoce byly opravdu svátky lásky!

Můžete použít také tohoto konta: Tschechisches katholisches Oberseelsorgeamt, Munchen, Postgirkonto 4340 16-803, Munchen.

Mikoláš Aleš: Z RŮŽE KVÍTEK VYKVEŤ NÁM...

NAŠE VÁNOCE

FRANKFURT	24.12. ve 22 h. v Liebfrauenkirche
HANAU	25.12., Hod Boží, v 16 h. v kostele Mariá Namen
WIESBADEN	26.12., Sv.Štěpána, v 16 h. v kostele St.Andreas
MANNHEIM	1. 1., Nový rok, v 16 h. ve Spitalkirche
STUTTGART	24.12., večer vánoční večere pro osamělé, 23.40 vánoční vigilie, ve 24 h. půlnoční v koncelebraci P.Burana a P.Valíka 26.12., Sv.Štěpán, v 11 h. 31.12., Sv.Silvestr, ve 23 h. - zakončení roku. 1.1., Nový rok v 11 h.
SCHW.GMÜND	25.12., Hod Boží, v 10 h.
ULM	25.12., Hod Boží v 16 h.
KARLSRUHE	26.12., Sv.Štěpán, v 16 h.
HEILBRONN	1. 1., Nový rok, odpoledne
NORIMBERK	24.12., půlnoční ve 24 h. v hradní kapli 25.12., Hod Boží, v 10 h. v hradní kapli a v 19 h. v táborové kapli v Zirndorfu 26.12., Sv.Štěpán, v 10 h. v táborové kapli v Zirndorfu, po mši sv. svatoštěpánská koleda 1. 1., Nový rok, v 10 h. v hradní kapli 6. 1., Zjevení Páně, v 10 h. v hradní kapli
MNICHOV	24.12., půlnoční ve 24 h. u sv.Štěpána v české řeči, předtím ve farním sále v Kreuzstr.16 večere pro osamělé krajany 25.12., Hod Boží, v 10.10 u sv.Štěpána ve slovenské řeči 26.12., Sv.Štěpán, v 10.10 u sv.Štěpána v české řeči 31.12., Sv.Silvestr, bohoslužby na závěr roku v Kreuzkirche v 16 h. 1. 1., Nový rok, v 10.10 u sv.Štěpána, ve slovenském jazyce, v Kreuzkirche v 9.30 české bohoslužby 6. 1., Zjevení Páně, v 10.10 u sv.Štěpána, v české řeči

Data ostatních krajanských bohoslužeb najdete v místních farních věstnících.

RADOSTNĚ PROŽITÍ VÁNOČNÍCH SVÁTKŮ PŘEJÍ A
BOŽÍ POŽEHNÁNÍ DO NOVÉHO ROKU VYPROŠUJÍ
VAŠI ČESTÍ KNĚŽÍ

Josef Kojanek

Jan. Tubovec

Jan. Kocor

Jan. Kocor

Václav

Jan. Kocor

Jan. Kocor

Jan. Kocor

Z DOMOVA.

Jak jistě víte, byli dne 11.června t.r. vysvěceni na biskupy, s úkolem pomáhat pražskému arcibiskupovi, kardinálu Tomáškoví, Otcové Jan Lebeda a Antonín Liška. Den nato byl v Trnavě vysvěcen na biskupa Otec Ján Sokol. Svěcení v Praze provedl Otec kardinál Tomášek a italský arcibiskup Francesco Colasuono. Obřadů se zúčastnili také pražský světící biskup Dr.Kajetán Matoušek a apoštolský administrátor diecéze královéhradecké, biskup Dr.Karel Otčenášek, kteří oba nesmějí svůj biskupský úřad vykonávat. Otec biskup Otčenášek měl při svěcení zahajovací projev. Všichni se z toho radovali a viděli v tom znamení, že se přece něco v Československu mění k lepšímu. Ale chyba lávky. 22.června byl Otec biskup Otčenášek povolán k pohovoru na církevní sekretariát severočeského KNV v Ústí n.L.a byla mu udělena přísná důtka za toto jeho vystoupení, které prý bylo politickou provokací, znevážením slavnostního aktu svěcení a pokusem narušit pozitivně se rozvíjející vztahy mezi státem a římskokatolickou církví. V případě další duchovenské činnosti, kterou by vykonával bez státního souhlasu mimo svou farnost, mu bylo pohroženo, že bude proti němu postupováno podle platných právních předpisů. Otec Otčenášek všechna tato obvinění rázně odmítl. Přečtete si nyní, jak protistátně Otec Otčenášek při svěcení hovořil. Obrátil se především k Otcovi kardinálovi Tomáškoví: "Dovolte, abych vás na tomto nejposvátnějším věkovitém místě naší vlasti s úctou a srdečně pozdravil jakožto jednoho z pokorných nástupců apoštolů na naší vinici Páně - kéž by Pán dále rozmnožoval náš počet -, ale i jménem všech oltářních spolupratřích, řeholníků a řeholnic a vůbec všech věřících. Otče kardinále, jsme šťastni, že vás máme. Máme vás rádi také pro vaši moudrost, která vydává obdivuhodné požeňmané věci, pro vaši věrnost Apoštolskému stolci i horlivost ve službě církve a v péči o všestranné blaho naší společné rodné země. Nejen ve vašich těžkostech, ale všichni právě teď jsou v jednotě s vámi, protože cítíte obtíže a obavy nás všech. Těší nás, jak si vás váží velmi milovaný Svatý Otec Jan Pavel II. Všechnen náš lid - jak říkáme, od Šumavy k Tatrám - církev v naší vlasti mluví jedním hlasem a ten vychází, Eminence, z vašich úst, jako jediného náboženského představitele u nás. Kéž se i nadále změní v radost naše nesnáze a kéž se na nás Evropa a svět dívá se vzrůstajícími sympatiemi a s uspokojením. V tom velmi potřebném a důležitém dialogu a v odpovědném vedení Božího stáde, kéž vás Bůh dále posiluje a chrání a řídí.

O.kardinál mezi O.Lebadou a Liškou.

ONA ČEKÁ

O letošním podzimu jsme si s hrdostí připomínali 70.výročí obnovení samostatného státu Čechů a Slováků, vzniku Československé republiky. Bohužel jsme si ale také připomněli smutné 70.výročí stržení Mariánského sloupu na Staroměstském náměstí dne 3.listopadu 1918, které zůstane navždy černou skvrnou dnů našeho národního osvobození. Skupina lidí, vracejících se z manifestace na Bílé hoře strhla přes odpor členů Národní rady a řady věřících tuto památku, kterou mylně považovali za symbol bělohorské porážky stavovských vojsk. V roce 1955 byla z darů našich krajanů žijících v cizině a z iniciativy benediktinského opata Ondráka profesorem Alexandrem Monteleone vytvořena nová socha Panny Marie, evokující původní sochu ze strženého sloupu. Tato socha byla postavena v benediktinském opatství v Lisle, USA, které tehdy řídil opat Ondrák, jako znamení našeho pokání a upřímného smíru, jako symbol naděje, že nám Matka Boží odpustila a že nadále rozestírá svůj plášť nad naším národem, který nikdy nepřestal být národem mariánským. V Lisle čeká tato socha na chvíli, kdy bude moci být převezena do Prahy a zde postavena na místě původního sloupu na Staroměstském náměstí. Čeká na návrat.

Stržený mariánský sloup na Staroměstském náměstí v Praze

Jaroslav Seifert

Hlava Panny Marie

Bývá to v roce jedinečná chvíle.
Otevřel jsem okno, zaskřípěly závěsy,
a byl tu podzim.
Ještě hedvábný, s kapičkami krve
a lehkými doteky smutku.
Je to čas, kdy lidské rány
začínají víc bolet.
Navštívil jsem Vladimíra Holana.
Byl nemocen.

MATIČKO DRAHÁ,
ODPUŠT TAKÉ DĚTEM,
KTERÉ TVÉ SRDCE
TĚŽCE ZRANILI.

Kresba pomníku v Lisle

MONSTRA TE ESSE MATREM.

Bydlí U lužického semináře
téměř nad řekou.
Slunce zašlo před chvilkou
za domy,
řeka potichu šustila
a míchala své mokré karty
k večerní hře.

Sotva jsem vešel,
Holán prudce zavřel knihu
a zeptal se mě jaksi pohněvaně,
zda také věřím v posmrtný život,
nebo v něco ještě horšího.

Já však jeho slova přeslechl.
Na nízké skřínce u dveří
zahlédl jsem odlitek ženské
hlavy.

Proboha, tu znám!
Ležela tam, spočívajíc na tváři
jako pod gilotinou.

Byla to hlava Panny Marie
ze Staroměstského rynku.
Shodili ji poutníci,
když právě před šedesáti lety
vraceli se z Bílé hory.

Porazili sloup
se čtyřmi ozbrojenými anděly,
na kterém stála.
Nebyl zdaleka tak vysoký
jako Vendomský v Paříži.

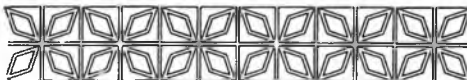
Budiž jim odpuštěno.
Trčel tam na znamení porážky
a hanby
českého národa
a poutníci byli rozjaření
prvními doušky svobody.

Byl jsem tam s nimi
a hlava rozbité sochy
kutálela se po dlažbě blízko místa,
kde jsem stál.
Když se zastavila,
její zbožné oči se dívaly
na moje zaprášené boty.

Tentokrát však se dokutálela ke mně
už podruhé,
a mezi těmito dvěma okamžiky
byl téměř celý lidský život,
který patřil mně.
Neříkám, že byl šťastný,
ale už je u konce.

Prosím, řekni mi ještě jednou,
nač ses to ptal, když jsem vešel.
A odpusť.

Báseň Jaroslav Seifert, laureát Nobelovy
ceny, syn věřících rodičů, se ve svém
mládí nechal svést bludičkou komunismu.
Nakonec však našel cestu zpět.

Na obrázcích vidíte skauty a skautky ze Stuttgartu na letním táboře v Lodeve. Vedl je O.Radim.

Skupina skautských nadšenců se vypravila o podzimních prázdninách do přírody s programem "přežít v přírodě". Zatím se snažíme o to, umět se v podzimních chladných dnech zabezpečit tak, abychom bez újmy na zdraví přespali v přírodních podmínkách. Romantická příroda kolem Münsingen se zříceninami a jeskyněmi nám k tomu skýtá vhodné podmínky. Zálohu nám dává prázdná fara, kterou pro všechny případy máme k dispozici.

Z dopisu O.Radima.

*Pez ke!
vánoce
přeje
J. Lásek*

K vánocům si přečtěte a naučte se básně Jana Nerudy "Spi, Jezulátko!"

Spi, Jezulátko, spi!
Zas chudých lidí chudé dítě
jen do jesliček uloží Tě-
ach, kolikrát už lidstvu dáno
a Jidášů vždy zaprodáno,
spi, Jezulátko, spi!

Spi, Jezulátko, spi!
Spi sladce na tom seně holém,
my dech tajíme všichni kolem,
vždyť Tobě, věčné pravdy synku,
je také třeba odpočinku,
spi, Jezulátko, spi!

Spi, Jezulátko, spi!
A nabeř v spánku nové síly,
máš konat ještě mnohou milí:
té cesty lidstva ke spasení,
té ještě dlouho konec není -
spi, Jezulátko, spi!

Spi, Jezulátko, spi!
Za Tvé o bratřích naučení
svět vezme Tě zas do mučení,
a než se lidstva pouta zdrtí,
je třeba ještě velkých smrtí -
spi, Jezulátko, spi!

SME KRV JEDNA....

KŘTEM SVATÝM BYLI DO CÍRKVE BOŽÍ PŘIJATI:

Annemarie Julie a Thomas Havranovi v Hanau
Stephan Maria Obrman v Mnichově

ABYS V NÁS MILOST KŘTU SVATÉHO ZACHOVAL -
PROSÍME TĚ, VYSLYŠ NÁS!

K 1.SV.PŘIJÍMÁNÍ PŘISTOUPILA:

Petra Lásková v Hamburku

ABYS V NÁS OHEŇ SVĚ LÁSKY ROZNÍTIL -
PROSÍME TĚ, VYSLYŠ NÁS!

SVÁTOSTÍ MANŽELSTVÍ SVĚ ŽIVOTY SPOJILI:

Jitka Hinštová a Stanislav Holeček ve Švýcarsku,
Miroslav a Rosi Malik v Tübingen,
Ivana Schneiberg a Helmut Hesenkopf v Karlsruhe

ABYS TYTO NOVOMANŽELE V LÁSCE A SVORNOSTI ZACHOVATI
RÁČIL - PROSÍME TĚ, VYSLYŠ NÁS!

1.ŘEHOLNÍ SLIBY SLOŽILI:

Tibor Reimer a Petr Blažek z Mnichova u Salesiánů
v Římě

ABYS JE V JEJICH ODHODLÁNÍ POSILOVAL -
PROSÍME TĚ, VYSLYŠ NÁS!

NA VĚČNOST NÁS PŘEDEŠLI:

Ing.Georg Drozd a Georg Jelínek ve Stuttgartu,
Dr.Jiří Hrubý v Hamburku, Dr.Miroslav Michálek
v Sarstedtu, Vítězslav Dlouhý u Kolína n.R.,
Heribert Mikula v Norimberku.

ABYS NÁM ŠTASTNĚ SHLEDÁNÍ S NAŠIMI ZESNULÝMI
DOPRÁL - PROSÍME TĚ, VYSLYŠ NÁS!

BLAHOPŘEJEME:

Ke stříbrnému biskupskému jubileu biskupu Josefu
Stimpflemu v Augsburgu

K 80.narozeninám prelátu prof.dr.Josefu Rabasovi a
Msgru.Norbertu Kocholatému

K 75.narozeninám P.Jaroslavu Rauvolfovi

K 70.narozeninám Msgru.Jaroslavu Kubovcovi, šéfredak-
toru Jaroslavu Kusému a šéfredakтору Dr.Jaro-
slavu Strnadovi

K 65.narozeninám P.dr.Karlu Říhovi TJ v Římě a
Dennisu Žižkovi, zástupci ředitele čs.oddělení RFE
v Mnichově

K 50.narozeninám P.dr.Emilu Valáškovu v Kevelaer a
Lumíru Wendligovi ve Frankfurtu

Ke zlaté svatbě manželům Štefi a Hansovi Foltovým
v Mnichově

a všem, o jejichž jubileích jsme se nedozvěděli.

Na obr.Křest J.Micsan, vnučky manželů Němcových v Mnichově,
křest L.Dolejší ve Frankfurtu - obojí viz minulé číslo, křest
děti Havranových v Hanau, svatba J.Kovačiče a M.Vašíčkové -
viz minulé číslo, svatba I.Schneiberg a H.Hesenkopfa ►

...jedna rodina

ČESKÁ KATOLICKÁ CÍRKEV V NĚMECKU

P.Pavel Knespl, 4530 Ibbenbüren, An der Mauritiuskirche 3, Tel.05451/4140

P.Dr.Josef Stojaspal, 4660 Gelsenkirchen, Stolzeinstr.3a, Tel.0209/205162

P.Max Kandler, 5 Köln 1, Postf.290201, T.0221/316355

P.Jan Holas, 6 Frankfurt/M. Uskar-Sommer-Str.15-17, T.069/637508

P.Radim Valík OSB, 7 Stuttgart 1, Rosenbergstr.53a, T.0711/617812; Velehrad: Rottenwaldstr.96

P.Dr.Libor Koval, 78 Freiburg/Brsg., Habsburgerstr.120, Tel.0761/273903

Msgr.Jaroslav Kubovec, 7945 Langenenslingen 1, T.07376/308

P.Karel Janoušek, 8000 München 5, Klenzestr.66, T.089/2016793; Sál Velehradu, Kreuzstr.16, T.089/2603331

P.Václav Sedláček OSAE, 8372 Zwiesel, Postf.220, T.09922/1040
Msgr.Pavel Kučera, 8502 Zirndorf, Postf.1310, T.0911/606 301;
Velehrad: 85 Nürnberg, Zufuhrstr.8, T.0911/258684

P.Jiří Pavelka, 8079 Schernfeld, Schulstr.2, T.08422/767

P.Josef Malár, 8881 Bachhagel, Waldstr.88, Tel.09077/264

Msgr.Karel Fořt, delegát, 8000 München 40, Rheinstr.39, T.089/349894

VŠETCI SME BRATIA - WIR SIND ALLE BRÜDER - VŠICHNI JSME BRATŘI

FREIBURG - Několik krajanů se zúčastnilo svatováclavských bohoslužeb v Mariastein u Basileje, kde koncebrovali O.Birka, Šimčík a Bernášek a 2.10. ve Strasburku, kde celebroval O.Bernáček. Po těchto bohoslužbách bylo posvěcení.

FRANKFURT - 1.-2.9. účast s O.biskupem Škarvadou na kongresu Kirche in Not v Königsteinu. O.biskup sloužil 1.9.v Kolpinghausu mši sv. pro frankfurtskou krajaňskou obec. 2.9. pak celebroval pro krajaňy v Mannheimu.

STUTTART - Svatého Václava oslavili zdejší krajaňé v poutním kostele Stuttgart-Hofen a poté odpolední zábavou, svatováclavskými nešporami a svěcením aut. Nádherný kostel a krásné prostředí připomínalo domov.

Zájemci o problematiku M.Jana Husa mohou u O.Valíka obdržet pojednání Msgra.Polce o tomto tématu. Rovněž jsou k dispozici kritické příspěvky k otázce evoluce a darvinismu.

NORIMBERK - Svátek sv.Václava oslavili zdejší farnici společně s německou farností U.L.Frau. Celebroval O.biskup Škarvada. Kostel byl založen Karlem IV. a jsou v něm sochy sv.Václava a sv.Ludmily. Pak byl na Velehradě posvěcený oběd.

MNICHOV - 25.9. se zde slavil svátek sv.Václava. Po slavných bohoslužbách bylo posvěcení v sále Velehradu v Kreuzstr.16.

V neděli 23.10. bylo při bohoslužbách vzpomenuo 40 let trvání české duchovní služby v Německu.

30.10. pak při bohoslužbách oslavili krajaňé 70.výročí založení Československé republiky. Kázal O.opat dr.Anastáz Opaek O. B. Po pravidelných pátečních bohoslužbách v Kreuzkirche pak pokračuje katechismus v sále na Kreuzstr.16.

ELLWANGEN - Ve dnech 3.-4. října se konala tradiční schůzka českých kněží z Německa a sousedních zemí v exercičním domě na Schönenberku.

NEZAPOMĚŇTE - Postní exercicie pro krajaňy z celého Německa se konají na Schönenberku v Ellwangen od pátku 17.února večer do neděle 19.února poledne. Vede Msgr.Pavel Kučera. Cena 30,- DM za celý pobyt a stravu. Přihlaste se včas u svých duchovních správců.

Otec Valík sděluje, že připravuje pouť do Compostely, na setkání mládeže se Svatým Otcem ve dnech 20.-21.srpna 1989. Posledních 200 km cesty do tohoto starobylého poutního místa se půjde pěšky, tak jako se putovalo už v minulosti. Informace a přihlášky u O.Valíka ve Stuttgartu.

Na obrázcích: vlevo nahoře svatováclavské bohoslužby v Mnichově, dole O.biskup Škarvada v Norimberku
vpravo nahoře část účastníků biblického večera s O.Kandlerem ve Frankfurtu, dole poutníci z Frankfurtu a Kolína v Banneux

HLAS SV.CYRILA A METODA - Seelsorgebrief - Hrsg.Tschechische kathol.Delegatur, verantwortlich

Msgr.Karel Fořt m.Redaktionsrat, Rheinstr.39, 8000 München 40, Tel.089/349894